

عنوان مقاله:

بررسی نقش فضاهای باز شهری در مدیریت بحران با تاکید بر توسعه پایدار - نمونه موردی منطقه ۱۲ تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

غزال معینیان - دانشجویی دکتری شهرسازی

خلاصه مقاله:

همزمان با سیر رشد و توسعه در شهرها و پیچیده شدن فرآیندهای درونی جوامع بر تعداد بحرانها و پیچیدگی آنها افزوده می شود و از طرفی آسیب پذیری شهرها به دلایل متعدد افزایش می یابد لیکن طراحی و بکارگیری شیوه های مناسب باعث شده است که آثار و تبعات منفی این بحرانها که از آنها تحت عنوان بحرانهای طبیعی و غیر طبیعی در شهرها یاد می شود در مقایسه با گذشته نسبتاً کاهش یابد. عدم تطابق و هماهنگی فضاها و محیط شهری با نیازهای استاندارد و واقعی، موجب تراکم بافت های شهری و فشردگی جمعیت و ترافیک و کاهش سطح خدمات رسانی مناطق باعث شده که فضاهای باز از جمله آن موارد میباشد و از طرفی آسیب پذیری شهرها به دلایل متعدد افزایش می یابد لیکن طراحی و بکارگیری شیوه های مناسب باعث شده است که آثار و تبعات منفی این بحرانها که از آنها تحت عنوان بحرانهای طبیعی و غیر طبیعی در شهرها یاد می شود در مقایسه با گذشته نسبتاً کاهش یابد. جمعیت شهرها و انسان بعنوان یکی از عوامل پدید آورنده بحران از یک سو و از سوی دیگران افزایش بلایای طبیعی و و غریب الوقوع بودن آنها همواره مناطق مسکونی را با تهدیدات جدی مواجه کرده که تدابیر بموقع از بروز فجایای انسانی جلوگیری خواهد نمود. علم شهرسازی در روند توسعه پایدار بسیار بر اهمیت بوده و به علت نقش کلیدی در فرآیند توسعه کالبدی شهر و شکل دهی به ابعاد کمی و کیفی توسعه می تواند در مقیاس کلان عامل تاثیر گذاری به منظور ایجاد فضاهای باز شهری به منظور استفاده در مواقع بحران به حساب آید. فضاهای باز در محیط های مسکونی و عمومی و شهری در برخی از بحرانها مخاطرات را به حداقل رسانده و استفاده های چند عملکردی برای آنها قابل تصور می باشد. هدف این پژوهش بررسی نقش فضاهای باز شهری با تاکید بر توسعه پایدار در مواقع بحران میباشد که به عبارت دیگر نقش فضاهای باز شهری پایدار به عنوان فضاهای تنفس به منظور کاهش آسیب های احتمالی در برابر مواقع بحران با تکیه بر اصول مدیریت بحران در منطقه ۱۲ شهر تهران میباشد. روش تحقیق در پژوهش حاضر برای تحقیق اهداف و پاسخگویی به سوالات تحقیق روش تحلیلی توصیفی است. در نهایت اینکه این مطالعه به لحاظ هدف کاربردی است به لحاظ معیار زمان مقطعی است و به لحاظ معیار زرقایی پهنانگر است. بر این اساس ادبیات تحقیق گردآوری شده و تجربیات جهانی و شناخت نمونه موردی منطقه ۱۲ تهران پرداخته میشود که از روش مشاهده و پرسشنامه و سوات در بستر مطالعات میدانی استفاده گردیده است و در انتها برای شناسایی پتانسیلها و کاستیهای موجود در محور پس از شناخت وضع موجود و پرسشنامه در نهایت جدول سوات تدوین میشود که در چهار مجموعه ضعف قوت فرصت و تهدید است. همچنین از مدل AHP برای تحلیل این پژوهش استفاده می شود

کلمات کلیدی:

فضاهای باز شهری مدیریت بحران توسعه پایدار، منطقه ۱۲ تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043354>

